

01/11/2018

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

עשרות שנים של טיפול מסור ואוהב באנשים במקומות הכי קשים בחיים, מסתיימות באכזבה גדולה מהמערכת, מהציבור שלא נלחם על מה שמגיע לו, ומאנשים שלא מעריכים את המסירות והנאמנות של המטפלים. מספרת ארנה עמית:

"אני מרפאה בעיסוק כבר 38 שנים. ב-25 השנים האחרונות אני עובדת ביחידה להמשך טיפול, יחידה שמטפלת באנשים המרותקים לביתם. צוות הריפוי בעיסוק הינו חלק אינטגרלי מצוות רב-מקצועי שמעניק טיפול למי שלא יכול להגיע לקהילה. מטופלים עם בעיות רבות ומורכבות, חלקם מתמודד עם הבעיות במשך שנים רבות וקשות.

אנחנו מסתובבות בין הבתים, מחפשות כתובות גם במקומות בהם עדיין אין שמות לרחובות, עולות ויורדות במאות מדרגות, בכל תנאי מזג אוויר. בתוך הבית אנחנו פוגשות במקרים הכי קשים בקהילה, בבעיות מורכבות של המטופל ובני המשפחה. בכל בית יש בעיות שיש לעזור לפתור, לתת ייעוץ בתחום התאמות ושינויי דיור, בתחום התאמת ציוד, להתאים טיפול משקם או משמר, להדריך משפחה ומטפלים, להפנות למשאבי קהילה אחרים במקום שיש. למרות הקושי הרב, אני אוהבת את העבודה שלי, אני מרגישה שאני תורמת ועוזרת, עוזרת להקל על חיי המטופלים והמשפחות שלהם, עוזרת לשפר את איכות החיים.

בסוף אוגוסט השנה אהיה בת 62 ובתחילת ספטמבר אני פורשת לפנסיה. אני פורשת מכיוון שאני לא יכולה לעמוד בלחץ הנפשי, בעומס הרב המוטל עלינו. רשימת ההמתנה, התורים, חוסר האפשרות לתת מענה טיפולי נאות, ההתמודדות היום-יומית עם מטופלים ומשפחות שלא מקבלים מענה מכיוון שאין לנו כוח אדם מספיק, מכיוון שיש אזורי רבים בהם אין לנו שירות. לפני כשנתיים אם היו לנו כ-80 הפניות חדשות בחודש זה היה נחשב חודש עמוס במיוחד, עכשיו אנחנו מגיעות ל-150 הפניות חדשות ללא תוספת כוח אדם. ברור לכולנו שמטופל אקוטי שמצבו מחייב התערבות תוך 48 שעות יקבל אותה אחרי שבוע, מטופל שחייב התערבות תוך כשבוע יקבל אותה אחרי חודש, מטופל כרוני יכול לחכות 2-4 חודשים. וזה בהנחה שיש לנו מרפאים בעיסוק באזור המגורים של המטופל.

בגלל תנאים אלו מתפתחת מערכת פרטית מקבילה, שנותנת שרות למי שיכול לשלם. זה התחיל במתן שרות לבודדים בלבד ומתפתח מאוד כך שגם מי שאין לו כוח כלכלי יודע שזה הפתרון אם הוא רוצה

שבן משפחה יקבל טיפול. מעבר ללחץ ולחוסר התנאים יש בעיה של שכר, אני יוצאת לפנסיה עם תשלום מינימום שמבייש את ההשקעה שלי לאורך השנים. את העובדה שלמדתי בקורסים מקצועיים, שהכשרתי עשרות אנשים, שהשקעתי חשיבה ורצון. אני נשארת במערכת מתוך נאמנות, מתוך כך שחונכתי שמערכת בריאות הינה ציבורית ושוויונית, מתוך כך שהיה לי קשה לשנות תפיסה. כיום הרבה יותר קל להשתלב במערכת פרטית שיותר מתגמלת, כך שהמערכת הציבורית תתרוקן מאנשי מקצוע איכותיים.

זה המאבק של מקצועות הבריאות וזה המאבק של כל הציבור. ציבור שמקטר וכועס אבל לא פונה לשר הבריאות ולשר האוצר ודורש לקבל טיפול. ציבור שצועק ומתלונן על אנשי המקצוע במכונים, בבתי חולים, בקהילה. ציבור שצריך להבין שעם מסירות אפשר להשיג הרבה אבל עם כוח אדם נאות אפשר יהיה להשיג יותר. צריך כוח אדם מותאם לצרכי הקהילה כדי שאפשר יהיה לתת טיפול זמין ואיכותי, לתת סדרות טיפול שנחוצות, לבצע מעקב, לבצע הערכות חוזרות, להתאים את מערך הטיפול למה שהמטופל והמשפחה צריכים ולא רק למה שמוכתב מלמעלה בגלל מחסור בכוח אדם ותקציבים נאותים.

אז אם אתם חרדים לעתיד הטיפול השיקומי והמשמר בקהילה, תצטרפו אלינו, תרימו קול צעקה. אל תתעלמו כמו התקשורת, אל תתעלמו כמו שר הבריאות של פצה פה מאז שהתחיל המאבק, שלא פתר בעיות לפני שהשטח החליט לפעול."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"